

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

ویژہ
دختران جوان
و نوجوان
حجاب دختران

آموزش
پوشش
به زبان سادہ

محمد علی نگر پبلیشز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حجاب دختران

نویسنده:

محمدعلی کریمی نیا

ناشر چاپی:

کوثر ادب

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۹	حجاب دختران
۹	مشخصات کتاب
۹	پیشگفتار
۹	پوشش و لباس در قرآن
۹	اشاره
۱۰	۱- پوشش و لباس تقوا
۱۰	۲- برهنگی، دام شیطانی
۱۰	۳- انگیزه مای رفع حجاب در غرب
۱۰	۴- ارزش حجاب در قرآن
۱۱	۵- داستان نزول آیه پوشش
۱۱	اشاره
۱۱	نکته های آیه ۳۱ سوره ی نور
۱۲	فلسفه پوشش در اسلام
۱۲	اشاره
۱۲	وظیفه ی مشترک
۱۲	وظیفه ی ویژه ی زنان
۱۳	فایده ی پوشش
۱۳	زمان وجوب حجاب
۱۳	جلوه های پوشش
۱۳	اشاره
۱۴	۱- حجاب در ظاهر
۱۴	۲- حجاب در نگاه

۱۴	۳- حجاب در گفتار
۱۴	اشاره
۱۵	سلام گفتن به زنان
۱۵	سخن گفتن و خلوت با نامحرم
۱۵	۴- حجاب در رفتار
۱۶	مبانی و حدود پوشش
۱۶	اشاره
۱۶	حجاب دختران نابالغ
۱۶	حجاب فاطمه زهرا (علیه السلام)
۱۶	حجاب در زمان پیامبر (صلی الله علیه و آله)
۱۷	برترین پوشش زنان
۱۷	پوشش زنان از نظر امام علی (علیه السلام)
۱۷	پوشش در برابر زنان بیگانه
۱۷	حجاب در نماز
۱۷	پوشش در برابر پسران نابالغ
۱۸	پوشش اختصاصی زن و مرد
۱۸	آموزش عفاف به دختران نابالغ
۱۸	اشاره
۱۸	درس پاکدامنی و عفاف
۱۹	نوازش دختر نابالغ
۱۹	بوسیدن دختر بچه
۱۹	تحریک شهوت دختر بچه
۱۹	دختر بچه و مرد نامحرم
۱۹	بوسیدن دختر بچه شش ساله

۱۹	جداسازی بستر خواب
۱۹	خود نمایی دختران
۱۹	اشاره
۲۰	آرایش و زیبایی
۲۰	استعمال عطر
۲۱	آرایش زن در اجتماع
۲۱	عطر زدن زن در اجتماع
۲۱	استفاده از بوی خوش
۲۱	آرایش در بیرون خانه
۲۱	شرکت در نماز، بی آرایش
۲۲	بی حجایی و بدحجایی دختران
۲۳	نگاه و شوخی با نامحرم
۲۳	اشاره
۲۳	حرمت نگاه به خانه ی مردم
۲۴	نگاه به اندام زنان
۲۴	چشم چرانی زن جوان
۲۴	زن و مرد بیگانه در خانه ی خلوت
۲۴	خلوت با نامحرم
۲۴	شتر فراری
۲۵	عفت چشم درگذرگاه
۲۵	نگاه به نامحرم
۲۵	دست دادن با نامحرم
۲۶	اختلاط زن و مرد
۲۶	قانون ورود به خانه ی مردم

- ۲۶ اشاره
- ۲۷ یک حدیث آموزنده
- ۲۷ حدیث دیگر
- ۲۷ فاطمه (علیه السلام)، برترین الگوی عفاف
- ۲۹ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

حجاب دختران

مشخصات کتاب

سرشناسه : کریمی نیا، محمدعلی ۱۳۳۴ - عنوان و نام پدیدآور : حجاب دختران: آموزش ((پوشش)) به زبان ساده (ویژه دختران جوان و نوجوان) / محمدعلی کریمی نیا. مشخصات نشر : قم کوثر ادب ۱۳۸۸. مشخصات ظاهری : ۷۱ ص. شابک : ۸۰۰۰ ریال : ۹۷۸-۹۶۴-۹۵۱۹۱-۷-۷ ؛ ۷۰۰۰ ریال (چاپ دوازدهم) ؛ ۸۰۰۰ ریال (چاپ پانزدهم) ؛ ۸۰۰۰ ریال (چاپ شانزدهم) ؛ ۸۰۰۰ ریال (چاپ هفدهم) یادداشت : چاپ قبلی: قم: کوثر ادب ۱۳۸۴ (۶۹ ص) یادداشت : چاپ دوازدهم: زمستان ۱۳۸۷ (دهم ناشر). یادداشت : چاپ سیزدهم (یازدهم ناشر). یادداشت : چاپ پانزدهم تا هفدهم: ۱۳۸۹ (چاپ سیزدهم تا پانزدهم ناشر). یادداشت : کتابنامه به صورت زیر نویس. موضوع : حجاب موضوع : حجاب -- احادیث رده بندی کنگره : ۱۷/۲۳۰/۳/۱۳۸۸ رده بندی دیویی : ۲۹۷/۶۳۶ شماره کتابشناسی ملی : ۲۰۳۱۴۴۲

پیشگفتار

پوشش زن به نصّ قرآن کریم، عفاف اوست و عفاف او، خدمتی است به سلامت اخلاق جامعه. دختران و زنان شایسته با آراستن خویش به «پوشش اسلامی»، بزرگترین معلمان اخلاق و پاکی و فضیلت در جامعه اند. آنان که جسم خود را ارزشمندتر از آن می دانند که اجازه دهند هر چشمی از آن بهره برد، بر مسند والای فضیلت نشسته اند. پوشش، عفاف و شخصیت و متانت زن را نمودار می کند و او را همچون مرواریدی گرانبها در بر می گیرد. پوشش، سپری در برابر رهنمان گوهر عفاف است و موجب کمانه کردن تیر زهرآلود چشم ناپاکان. پوشش، دختران جوان و نوجوان را از طمع شکارچیان هوس حفظ می کند و آنان را در رسیدن به قلّه ی رفیع نیکبختی یاری می بخشد. پوشش، جامعه را از فساد حفظ می کند و به زندگی گرمی می بخشد و پاکی و پاکدامنی را به ارمغان می آورد. دنیای شرق و غرب در برابر گرفتن حجاب از زن، چیزی که سعادت و خوشبختی او را تأمین کند، به وی نداده است. درحقیقت، همه چیزش را از او گرفته است؛ اما اسلام به زن حجاب می دهد و شخصیتش را بالا می برد و احترام و عظمت و قداستش را درمسند مقدّس مادری و همسری حفظ میکند و درهمان حال، هیچ امتیازی را نیز از او باز نمی گیرد. اینک، که پرچمداران تهاجم فرهنگی غرب علیه دژ مستحکم عفاف، یعنی پوشش اسلامی، دختران ما را آماج تبلیغات شوم خود کرده اند؟ بر ماست که درتحکیم و تقویت سنگر «حجاب» بکوشیم و به دختران خود بیاموزیم که دامن پاک حجاب از آلودگی ها و پلیدها، پاک و پیراسته است. دراین کتاب، مسائل حجاب و عفاف را به زبان ساده گرد آورده و به دختران جوان و نوجوان پیشکش کرده ایم تا پایه های فکری و عقیدتی خویش را استوار سازند و در هیچ شرایطی، از سنگر عفاف فاصله نگیرند و شکوه و عظمت خویش را از دست ندهند. امید آن که این اثر ناچیز در افزایش آگاهی دختران ما مؤثر افتد و آنان را برای ساختن فردایی بهتر، یاری بخشد. إِنَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ. محمدعلی کریمی نیا تابستان ۱۳۸۰

پوشش و لباس در قرآن

اشاره

روی مه در چادر شب دلرباست روز روشن، ما، بی لطف و صفاست

۱- پوشش و لباس تقوا

یا بَنی آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَیْكُمْ لِبَاسًا یُؤَارِی سَوْءَاتُكُمْ وَ رِیشًا وَ لِبَاسُ التَّقْوِی ذَلِکَ خَیْرٌ ۱۰ ای فرزندان آدم! در حقیقت ما برای شما لباسی فرو فرستادیم که اندام شما را می پوشاند و مایه زینت شماست، ولی بهترین جامه، لباس تقواست. این آیه، اهمیت لباس و پوشش از نظر قرآن را آشکار می سازد. مفسران، نزول لباس را چنین تفسیر کرده اند که: خداوند با فرو فرستادن باران، بوته های پنبه را از زمین می رویاند و چهارپایان را می پرورد، تا آدمیان از پنبه و پشم لباس فراهم آورند و اندام خود را بپوشانند و خود را بیارایند و زینت دهند. ۱. سوره اعراف: ۲۶

۲- برهنگی، دام شیطانی

یا بَنی آدَمَ لَا یَفْتِنَنَّکُمُ الشَّیْطَانُ کَمَا أَخْرَجَ أَبَوَیْکُمْ مِنَ الْجَنَّةِ یَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِیُرِیَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ یَرِیْکُمْ هُوَ وَ قَبِیلُهُ مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّیْطَانَ أَوْلِیَاءَ لِلَّذِینَ لَا یُؤْمِنُونَ. ۱۰ ای فرزندان آدم! مبادا شیطان شما را بفریبد؛ آنچنان که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون راند، لباسشان را از تشنه بیرون آورد تا عیب و عورتشان را به آنان بنمایاند. در حقیقت، او و گروه وابسته اش، شما را از جایی می بینند که شما آنان را نمی بینید. از مهمترین دام های شیطان و اولیای شیطانی، از میان بردن لباس و پوششی است که خداوند برای آدمیان فرستاده است. لباس و حجاب، وسیله ای است برای آراستن انسان به زینت عفت و حیا، پرهیزگاری و پاکدامنی، وقار و شخصیت. شیطان می کوشد با وسوسه و وارونه جلوه دادن حقایق، حجاب و پوشش را زشت و کشف حجاب و برهنه ساختن اندام را زیبا جلوه دهد و با گرفتن حیا و تقوا، بر آدمیان چیره گردد. چنان که استعمارگران فرانسه برای تسلط بر الجزایر، به این نتیجه رسیدند که: «اگر بخواهیم به تار و پود جامعه ی الجزایر هجوم ببریم و استعداد و مقاومت آن را از میان برداریم، باید ابتدا زنان را زیر سلطه قرار دهیم. اگر زن ها را در دست بگیریم، همه چیز به دنبال آن خواهد آمد». -----
----- ۱. سوره اعراف. ۲۷. آنگاه دستگاه شیطانی استعمار برای تجزیه الجزایر، موضوع کشف حجاب زنان را در درجه اول اهمیت قرار داد. ۱. البته انگیزه استعمارگران از مبارزه با حجاب چند چیز است که در این جا به شرح آن می پردازیم:

۳- انگیزه های رفع حجاب در غرب

انگیزه های رفع حجاب در غرب، «خودنمایی زنان»؛ «ارضای تمایلات جنسی مردان»؛ «استفاده از زیبایی زنان برای هدف های تجاری و سیاسی» و سرانجام «فراهم کردن مقدمات انحراف و فساد و فحشا» در جامعه است. زن، نه برای خودنمایی آفریده شده و نه کالای بازرگانی است. اینکه در جوامع غربی زن را در میهمانی ها و مجامع برای نشان دادن زیبایی ها و لذت بردن مردان به نیایش میگذارند، نه تنها شخصیت زن را بی ارزش جلوه می دهد، بلکه آزادی راستین را نیز از او میگیرد. آزادی زن، در پرورش توانایی فکری و عقلانی اش و بالا بردن سطح دانش و تخصصش و اجرای وظایف تربیتی و مشارکت منطقی در حلّ و فصل امور اجتماعی، تحقق پذیر است. حجاب اسلامی، که بر حرمت زن، پرورش تقوا و حفظ فضائل اخلاقی و پرهیز از رذائل بنا گشته است، نه تنها آزادی زنان را محدود نمی کند؛ بلکه شرکت موثر و معقول آنان را در فعالیت های علمی، تربیتی و اجتماعی آسان می سازد. -----
----- ۱. انقلاب الجزایر، فرانتس قانون/ ۱۴.

۴- ارزش حجاب در قرآن

قرآن، زنان آرمانی را که در بهشت جای دارند، به مروارید پوشیده در صدف تشبیه میکند و می فرماید: «همانند مروارید میان

صدف» ۱. یا آنان را به جواهراتی چون یاقوت و مرجان تشبیه می کند که جواهرفروشان، آن ها را در پوششی ویژه جای می دهند که همچون جواهرات یدلی به آسانی در اختیار این و آن قرار نگیرند و از ارزششان کاسته نشود: «در آن باغ ها، زنان زیبا و با حیا هستند که پیش از آن، دست کسی به آن ها نرسیده است... گویی که آن ها یاقوت و مرجاند» ۲ در این که احترام و شخصیت زن به عنوان گوهری گرانبها باید حفظ شود، جای تردید نیست. حساسیت و ضربه پذیری زن، به لحاظ جاذبتهایی که دارد، ایجاب می کند بنابر یک سنت تکوینی که در آفرینش موجود است، وی در حصار و حجابی جای گیرد که مانع از طمع و آرزوهای پست دیگران باشد. قانون آفرینش است که موجودات لطیف و آسیب پذیر را در حصار جای می دهد که حفظ شوند. جواهرات و گوهرهای گرانبها را در دل کوه ها و در قعر دریاها پنهان ساخته است و طبیعی است که اگر چیزی به راحتی در اختیار باشد، در معرض طمع و تجاوز خواهد بود. ----- ۱. سوره واقعه: ۲۳- کَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ. ۲. سوره ی الرحمن: ۵۶- ۵۸: ... كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ.

۵- داستان نزول آیه پوشی

اشاره

جوانی از انصار مدینه، زن زیبایی را دید که از راهی می گذشت. جوان با چشمانش او را همراهی می کرد. زن به کوچی ای رفت، جوان نیز او را دنبال کرد و چنان محو تماشای وی شده بود که صورتش به استخوان یا شیشه ای خورد که در دیوار بود و زخمی عمیق بر گونه اش نشست. جوان ناگهان خود را غرق در خون یافت. سوگند یاد کرد که این واقعه را به رسول خدا (صلی الله علیه و آله) گزارش دهد. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) وقتی این صحنه را دید، داستان را جویا شد. جوان، قصه خویش باز گفت. جبرئیل نازل شد و این آیه را بر پیامبر (صلی الله علیه و آله) تلاوت کرد که: قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ... وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ. ۱. به مردان با ایمان بگو: دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند که این برای آنان پاکیزه تر است؛ زیرا خدا به آنچه میکیند، آگاه است و به زنان با ایمان بگو: دیدگان خود را فرو بندند و پاکدامنی ورزند و زیورهای خود را آشکار نگردانند مگر آنچه طبعاً پیدا است و باید روسری خود را برگردن خویش فرو اندازند. ----- ۱. سوره نور: ۳۰-۳۱.

نکته های آیه ۳۱ سوره ی نور

۱- به لحاظ تاریخی، زنان مسلمان پیش از نزول آیات پوشش، به حکم عادت آن روز عرب، چهره خود را نمی پوشاندند، بلکه روسری را از پشت گوشها می گذراندند و اطرافش را به پشت خود می انداختند. در نتیجه، گوش ها، گوشواره ها، چهره، گردن و گر بیانشان نمایان بود. در چنین زمانی، آیه نازل شد. معنای آیه آن است که: دو طرف روسری را از راست و چپ جلو بیاورند و به طرف چپ و راست بر گریبان ببندازند. به کاربردن این دستور، موجب می شود که گوش ها و گوشواره ها و گردن و گریبان پوشیده شود و چهره باز بماند. ۲- از آیه بر می آید که پوشاندن «چهره و دو دست» بر زن واجب نیست. این حقیقت، از جمله «و لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا» و جمله ی «وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ» دریافته می شود. • به هر حال بر اساس فتوای مراجع، اصل لزوم حجاب برای زن از ضروریات اسلام است، هر چند برخی جزئیات آن از ضروریات نیست. پس زن باید بدن و موی خود را از مرد نامحرم بپوشاند. لیکن پوشاندن قرص صورت و دستها تا میچ، اگر به قصد نشان دادن به مردها و لذت بردن آنها نباشد، لازم نیست، هر چند خوب است آن را نیز بپوشاند. اما بنا بر احتیاط قدمهای خود را بپوشاند و بنا بر احتیاط پوشش بدن زن به گونه ای

باشد که برجستگی های بدنش نمایان نباشد.

فلسفه پوشش در اسلام

اشاره

ای پری روی، بِنه چادر عصمت به سرت وی سیه موی، مران پرده ی عصمت ز بَرَت همچو گُل باز مکن غنچه ات، ای مایه ناز که خزان آید و ریزد همه برگ و بَرَت حالیا بکری و پاکی و منزّه چون گل وای از آن روز نمایند به نوع دگرت «کاظم لاکانی» وظیفه ی پوشش، که اسلام برای زنان مقرر کرده است، بدین معنا نیست که از خانه بیرون نروند و زندانی کردن زن، بنابر تعالیم اسلامی روا نیست. فلسفه «پوشش اسلامی» آن است که زن در معاشرت با مردان، بدن خود را بیوشاند و به جلوه گری و خودنمایی نپردازد. آیاتی که درباره ی پوشش در سوره ی نور و سوره ی احزاب آمده اند، حدود پوشش و تماس های زن و مرد را مشخص کرده اند، بی آن که معنای «حجاب: پرده نشینی» را به کار برده باشند. آیه ای که در آن کلمه ی «حجاب: پرده نشینی» به کار رفته، مربوط به زنان پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) است. می دانیم که در قرآن کریم در باره ی زنان پیامبر (صلی الله علیه و آله) دستورهایی ویژه رسیده است. اسلام عنایتی خاص داشته است که زنان پیامبر، چه در زمان حیات آن حضرت و چه پس از وفات او، در خانه های خود بمانند. شاید این قانون، بیشتر به دلایل سیاسی و اجتماعی بوده باشد تا مورد سوءاستفاده ی افراد ماجراجو و خودخواه قرار نگیرند. امّا فلسفه «پوشش در اسلام»، از حقیقتی بنیادین ریشه می گیرد و آن، این است که: اسلام می خواهد لذّت های جنسی، چه بصری و لمسی و مانند آن، در محیط خانه و ازدواج قانونی صورت گیرند و آدمیان در اجتماع، تنها به کار و فعالیت پردازند. برخلاف فرهنگ غربی عصر حاضر که کار و فعالیت را با لذّت جویی جنسی، به هم می آمیزد. اسلام می خواهد این دو محیط را کاملاً از یکدیگر جدا کند. آری، یکی از غرایز بسیار سرکش و خطرناک، غریزه ی شهوت جنسی است. اسلام به قدرت شگفت انگیز این غریزه ی آتشین توجه دارد و برای تعدیل و رام کردنش، تدابیری ژرف اذلی اندیشیده است. در این باره، هم بر زنان و هم بر مردان وظایفی مقرر است که عبارتند از:

وظیفه ی مشترک

از وظایف مشترک زن و مرد در قرآن، وظیفه ای است مربوط به نگاه کردن: «به مردان با ایمان بگو: دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند که این برای آنان پاکیزه تر است؛ زیرا خدا به آنچه می کنید، آگاه است و به زنان با ایمان بگو: دیدگان خود را فرو بندند و پاکدامنی ورزند». ۱. بنابر آیه بالا، زن و مرد نباید به یکدیگر خیره شوند، نباید چشم چرانی کنند و نباید نگاه های شهوانی به یکدیگر اندازند. ۱. سوره ی نور: ۳۱.

وظیفه ی ویژه ی زنان

وظیفه ای ویژه هم برای زنان مشخص شده است و آن، این است که: زنان باید موی سر و بدن خود را از مردان بیگانه پوشیده دارند. آنان نباید در اجتماع به جلوه گری و دلربایی پردازند و به هیچ وجه و شکل و رنگ و بهانه ای، کاری نکنند که مردان بیگانه را به تحریک اندازند. آیه ی ۳۱ سوره نور، این موضوع را به روشنی بیان کرده است. اگر می بینیم که وظیفه پوشش تنها بر زنان واجب است، از این رو است که ملا-کش، تنها در زنان یافت می شود؟ زیرا زن مظهر جمال و زیبایی است و مرد، مظهر شیفتگی. بنابراین، باید به زن بگویند خود را در معرض نمایش قرار ندهد. از سوی دیگر، اگر دختران و زنان در مجامع عمومی، لباس ساده بیوشند،

کفش ساده به پاکند، با چادر یا مانتو و روسری کامل به مدرسه و دانشگاه بروند، بهتر می‌توانند در کار خویش توفیق یابند و دامان عفت خویش را از دستبرد فریبکاران و هرزگان حفظ کنند.

فایده‌ی پوشش

پوشش زن، پیش از هر چیز به سود خود و برای حفظ حیثیت و شرافت شخص اوست. چنان که در شأن نزول آیه‌ی ۵۹ سوره‌ی احزاب آمده است: پس از نماز مغرب و عشاء، مردان جوان بر سر راه زنان می‌ایستادند و به آنان سخنانی ناشایست می‌گفتند و آزار می‌رساندند. آیه نازل شد که: «ای پیامبر! به همسران و دخترانت و زنان مؤمن بگو پوشش‌های خود را بر خود فروتر گیرند، این، برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند، به احتیاط نزدیکتر است». ۱. بنا بر آیه‌ی فوق، پوشیدگی و حجاب کامل زن، افزون بر مصویتی که به او می‌بخشد، راحت‌ترین و مطمئن‌ترین نوع پوشش برای زنانی است که قدر گوهر وجودی خویش را می‌شناسند و آن را در صدف عفاف پوشیده می‌دارند. در میان دژ مستحکم حجاب، عفت زن محفوظ و شخصیت وی از تیرهای هوس به دور می‌ماند. از سوی دیگر، پوشیدگی زن موجب می‌گردد که محو جلوه‌گری و زیبایی خویش نشود، بلکه به ژرفای ارزش‌های والایی متوجه شود که آفریننده‌ی توانا، در جای جای هستی وی، به ودیعت نهاده است. بدین سان، زن می‌تواند برای شکوفا ساختن ارزش‌های خفته‌ی بکوشد که از سر و زلف او چشمگیرترند. جامه‌ی همت بپوشد و چون خدیجه‌ی کبرا و فاطمه زهرا (علیها السلام) و مریم عذرا، سر بر آسمان افتخارهایی برتر بساید.

زمان و جوب حجاب

از آن زمان که نخستین آثار بالندگی و زیبایی‌های جنسی در دختران پدیدار می‌گردد، از نظر اسلام در حفاظ «حجاب» و عفاف در می‌آیند تا ----- ۱. سوره‌ی احزاب: ۵۹. دست شکارچسانی که این سو و آن سو پراکنده اند، به این نونهالان خو شخرام نرسد و در صدف «پوشش» رشد یابند و از سوی دیگر، مردان را به سوی خویش جذب نکنند و از فعالیت‌های فردی و اجتماعی و... باز ندارند. هرچه زیبایی‌ها و موهبت‌های الهی بیشتر باشد، سپر دفاعی قوی‌تری لازم است. زن، نه تنها زیباست، که زیباترین آفریده خداست و بر اوست تا به پاس این موهبت بزرگ، برترین سپاس‌های خالص را به پیشگاه پروردگار تقدیم دارد. بهترین راه ادای این شکرانه، حفظ گوهر وجودی خویش است. زندگی همه انسان‌ها، همانند گُل‌هایی است که طراوتشان در زمانی خاص پدیدار می‌گردد، اما زنان همیشه دارای جذابیت ذاتی اند. تنها در سن کهنسالی است که زیبایی و دلربایی زنان فروکش می‌کند. در این سن است که قانون پوشش تخفیف می‌یابد. قرآن کریم در باره چنین زنانی می‌فرماید: «و بر زنان از کار افتاده‌ای که دیگر امید زناشویی ندارند، گناهی نیست که پوشش خود را کنار نهند، به شرطی که زینتی را آشکار نکنند؛ و عفت ورزیدن برای آنها بهتر است، و خدا شنوای داناست». ۱.*** ----- ۱. سوره‌ی نور: ۶۰.

جلوه‌های پوشش

اشاره

در مخزن شرف، گهری جز حجاب نیست شمشیر دیده را سپری جز حجاب نیست ای ملت‌تی که یکسره در خواب غفلتید در کاستن ز فرّ نیاکان، شتاب چیست حجاب، سنگری است که در پناه آن، انسانیت انسان و ارزش‌های عرفی و مذهبی اش سالم می‌ماند. این معنا، برای زنان ضرورتی بیشتر دارد؟ زیرا دستگاه آفرینش، زن را موجودی زیبا و پرجاذبه قرار داده است. زن

پاک و با فطرتِ اصیل، به خوبی می‌داند که تنها در سایه‌ی پوشش و حجاب است که می‌تواند آنچه را داراست، ازدستبرد بیگانگان مصون بدارد و عفت و پاکدامنی را از کف ندهد. آری، حجاب امری فطری است که از نهاد و سرشت انسان بر می‌خیزد. دلیل فطری بودن حجاب، آن است که پوشیدگی و حفظ زیبایی‌های زن در طول تاریخ به شکل‌های گوناگون در میان آدمیان وجود داشته است. اما باید دانست که حجاب، تنها عبارت از پوشانیدن اندام زن نیست، بلکه دارای جلوه‌هایی گوناگون است که اکنون به بیان آن می‌پردازیم.

۱- حجاب در ظاهر

وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ. ۱ زنان نباید زینت و زیور خود را - جز آن مقدار که از آن آشکار است - نمایان کنند. این قانون در قرآن برای زنان سالخورده استثنا شده است و اینان لازم نیست برخی قسمت‌های بدن خود را بپوشانند. این قسمت‌ها عبارتند از: بخشی از موها، دست‌ها و بازوها که معمولاً پیرزنان، آن را نمی‌پوشانند. البته این زنان نباید آرایش و خودنمایی کنند که در این صورت، قانون حجاب شامل آنان هم می‌شود. اما به هر حال، اگر خود را بپوشانند، بهتر است.

۲- حجاب در نگاه

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ... وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ. ۲
به مردان با ایمان بگو دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند، که این برای آنان پاکیزه‌تر است؛ و به زنان با ایمان بگو دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند. ۱. سوره ی نور: ۳۱. ۴. سوره ی نور ۳۱-۳۲. چونان که برای سلامتی هر کشوری، ورود اغیار و اشرار را ممنوع می‌دانند و قوانینی برای تنظیم مرزهای ورود و خروج به آن کشور پیش بینی می‌کنند، برای این که حقی از کسی پایمال نشود نیز قوانین و حدودی متکرر است. اما با وجود این پیش بینی‌ها، برای برخی جوارح مانند چشم و زبان، چنین کنترلی وجود ندارد. یکی از مرزهای مهم در افراد، «چشم» و «نگاه» است. از این رو، «چادر، قوی‌ترین پوششی است که به دید نامحرم اجازه‌ی گذر نمی‌دهد». هیچ قانونی توان جلوگیری از نگاه و درکف گرفتن اختیار این موج نامرئی را ندارد و تنها خود افرادند که می‌توانند این عضو حسّاس را از به خطا افتادن و گناه کردن باز دارند، ولی چنان که گفته شد، گاه آدمی اختیار خویش و اعضای خودش را از کف می‌دهد و از سویی دیگر، فعالیت‌های اجتماعی و... با چشمان بسته و گوش‌های فرو هشته ممکن نیست. از این رو، برخی وظیفه دارند اعضای خویش را پنهان دارند. آری، هرگاه مرز چشم بسته شود، بسیاری از مشکلات و گره‌های اجتماعی و فردی از میان می‌رود. مردان مؤمن چشم از زنان نامحرم فرو می‌بندند و دل و دیده در گرو سر و جان همسر و زندگی خود می‌بندند. زنان مؤمن نیز، دیده از مردان نامحرم می‌بندند و چشم به گذشت و فداکاری مرد خویش می‌دارند. چه، مردان و زنان مسلمان، شکارچیان تن و جان همدیگر و ربایندگان عقل و دل یکدیگر نیستند؟ بلکه پاسداران عفاف خانواده و جامعه‌اند.

۳- حجاب در گفتار

اشاره

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ... فَلَاتَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا. ای همسران پیامبر! شما مانند زنان دیگر نیستید، اگر سر پروا دارید، به ناز سخن مگویید، تا هر کس در دلش بیماری است، طمع ورزد و گفتاری

شایسته گویند. طنین ملایم صدای زن، خود به خود، برای مرد فریبنده و اغواگر است، چه رسد به این که همراه با شیرین زبانی و طنازی باشد. به قول شاعر: آهنگ خوش، از کام و دهان و لب شیرین ار نغمه کند، ور نکند، دل بفریبد آری، سخنان نرم و نازک و دلربای زنان، در قلب هایی که زمینه جذب و گرایش به فساد را دارند، مؤثر می افتد. برخورد زن، گونه‌ی سلام کردن و به کار بردن الفاظ دلفریب، تأثیری بسیار در انحراف مردان دارد. بسا یک مکالمه تلفنی ساده، در قلب مخاطب رخنه ایجاد کند. بیشتر انحراف ها از یک مکالمه آغاز می شود و با گرم گرفتن و ناز و کرشمه، به نقطه خطرناک می رسد. از این رو، برخورد زنان و دختران مسلمان با مردان نامحرم نباید با خضوع و تواضع همراه باشد. در روایات اسلامی، رهنمودهایی ارزنده درباره‌ی نوع مکالمه‌ی زن و مرد بیگانه به چشم می خورد. اینک، چند روایت را از نظر می گذرانیم: ----- ۱. سوره‌ی احزاب: ۳۲.

سلام گفتن به زنان

قَالَ الصَّادِقُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): كَانَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يُسَلِّمُ عَلَى النِّسَاءِ وَكَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُسَلِّمَ عَلَى الشَّابَةِ مِنْهُنَّ. امام صادق (علیه السلام) فرموده است: حضرت علی (علیه السلام) به زنان سلام می گفت، اما دوست نداشت به زن جوان سلام گوید. ۱.

سخن گفتن و خلوت با نامحرم

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) عَنْ مُحَادَثَةِ النِّسَاءِ يَعْنِي غَيْرَ ذَوَاتِ الْمَحَارِمِ وَقَالَ: «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ، فَمَا مِنْ رَجُلٍ خَلَا بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثُهُمَا». رسول اکرم (صلى الله عليه و آله) از سخن گفتن با زنان نامحرم نهی کرده و فرموده است: «نباید مرد با زن نامحرم خلوت کند. هیچ مردی با زن بیگانه ای به خلوت نمی نشیند، مگر آن که شیطان سومین آنان است.» ۲. میثاق پیامبر (صلى الله عليه و آله) با زنان عن رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): أَنَّهُ كَانَ مِمَّا يَأْخُذُ عَلَى النِّسَاءِ فِي الْبَيْعَةِ أَنْ لَا يَحْدُثَنَّ مِنَ الرِّجَالِ إِلَّا ذَامَحَرَمٌ. رسول خدا (صلى الله عليه و آله) هنگام بیعت گرفتن از زنان، از آنان پیمان می گرفت که با مردان نامحرم سخن نگویند. ۳. ----- ۱. وسائل الشیعه، ج ۷ / ۱۷۴، ۲. دعائم الاسلام، ج ۲ / ۲۱۴، ۳. پیشین، ۲/۲۱۴.

۴- حجاب در رفتار

وَلَا يَضْرِبَنَّ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ. ۱ و (زنان با ایمان)، پای خود را چنان به زمین مکوبند که آنچه از زینتشان را نهفته می دارند، آشکار گردد. زنان عرب معمولاً خلخال به پا میکردند و برای این که بفهمانند خلخال قیمتی به پا دارند، پای خود را محکم بر زمین می کوفتند. آیه‌ی کریمه از این کار نهی کرده است. اصولاً هر چیزی - مانند گونه‌ی لباس پوشیدن، آرایش، زینت و هر حرکتی که زن جوان از خویش نشان دهد و مقصودش جلب نظر مرد بیگانه باشد، حرام است. بنابراین، به کار بردن عطرهاى تند و همچنین آرایش های جذاب چهره، ممنوع است. به طور کلی زن در معاشرت نباید کاری کند که موجب تحریک و تهییج مردان نامحرم گردد. آری، از دیگر جلوه‌های حجاب، رفتار سنگین و بامتانان زنان و دختران است. گونه‌ی راه رفتن، نشست و برخاست و دیگر حرکات زن نباید هوس انگیز و محرک باشد و نظر مرد بیگانه را جلب کند. اگر دختری باحجاب اسلامی، اما با حرکات جلف و سبک و با کرشمه و ناز در کوچه و بازار و در برابر نامحرم رفت و آمد کند، حجابش، ارزشی نخواهد داشت. پس: «حجاب اسلامی، یعنی: حجاب در لباس، در نگاه، در گفتار و رفتار». با چنین حجاب است که زنان و دختران از آزار و طمع بدکاران ----- ۱. سوره‌ی نور: ۳۱. محفوظ خواهند ماند. بدترین مردان نیز در برخورد با دختری متین و

باحجاب، هرگز جرئت تعرض به خود نمی دهند و اگر هوس چنین کاری کنند، چیزی به دست نخواهند آورد. چنان که گذشت، آیه ی شریفه به زنان می گوید: «در راه رفتن، پای خود را محکم بر زمین نکوبند تا مردان را به زینت های خود متوجه نکنند». از این رو، پوشیدن لباس های رنگارنگ و محرک و کفش های صدادار، برای زنان جایز نیست و در سنت پیامبر (صلی الله علیه و آله) نیز آمده است که آن بزرگوار، زنان را از پوشیدن زیورآلات صدادار باز می داشت: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) أَنْ تَتَحَلَّى الْمَرْأَةُ بِمَا لَهُ صَوْتُ تُسْمَعُ. ۱. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، زنان را از پوشیدن زیورآلات صدادار، نهی می کرد. ----- ۱. مستدرک الوسائل، ج ۱۴/۲۸۰.

مبانی و حدود پوشش

اشاره

کس، غنچه ی نهفته در برگ را نچید از بی حجابی است اگر عمرگُل، کم است دختر بالغ ۱ واجب است در برخورد با نامحرم همه موها و بدنش را بپوشاند، جز دو مورد: ۱- دست ها تا مچ. ۲- چهره به اندازه ای که در وضو شستن آن لازم است. به شرط آن که: ۱- این دو عضو، دارای زینت نباشند. ۲- کسی به قصد لذت و هوس، به آن دو عضو ننگرد. بنابراین، اگر کسی به قصد لذت به آن ها بنگرد، یا چهره و دست های دختر، دارای زینت و آرایش باشد، پوشاندن چهره و دست ها نیز واجب است. ۲ در این جا، برای آشنایی با مبانی حجاب و حدود پوشش، به چند روایت می نگریم: ----- ۱ از نشانه های بلوغ در دختران، پایان نه سالگی است. ۲. عروه الوثقی، ج ۱/ ۵۴۹.

حجاب دختران نابالغ

عبد الرحمان گوید: از امام کاظم (علیه السلام) پرسیدم: دختر نابالغ از چه زمانی باید سر خود را از نامحرم بپوشاند و از چه هنگامی باید در نماز سر خود را بپوشاند؟ امام موسی (علیه السلام) فرمود: لَا تُغَطِّي رَأْسَهَا حَتَّى تَحْرُمَ عَلَيْهَا الصَّلَاةَ. دختر لازم نیست سر خود را بپوشاند، مگر از وقتی که بالغ می شود. ۱ توضیح: بلوغ، از دیدگاه فقهای اسلام، سه نشانه دارد: ۱- پایان نه سالگی ۲- بیرون آمدن منی از او، خواه در بیداری و خواه در خواب. ۳- رویدن موی درشت زیر شکم.

حجاب فاطمه زهرا (علیه السلام)

امام کاظم (علیه السلام) فرمود: مردی نابینا از فاطمه (علیه السلام) اجازه گرفت و نزد حضرتش آمد. بانوی بزرگ اسلام از آن نابینا خود را پوشاند. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) پرسید: دخترم! چرا خود را می پوشانی؟! او که تو را نمی بیند! حضرت زهرا (علیه السلام) پاسخ داد: او مرا نمی بیند، ولی من که او را می بینم و او، بو را استشمام می کند! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ): أَشْهَدُ أَنَّكَ بَصَعْتِي. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: گواهی می دهم که تو پاره ای از تن من هستی! ----- ۱. بحار الانوار، ج ۸۳/۱۸۲. ۲. پیشین، ج ۴۳ / ۹۱.

حجاب در زمان پیامبر (صلی الله علیه و آله)

ام سلمه گوید: وقتی آیه پوشش (آیه ۵۹ سوره احزاب) نازل شد، زنان طایفه انصار، جامه های پشمی سیاه به سر کردند و با همان پوشش از کنار رسول خدا (صلی الله علیه و اله) میگذشتند. پیامبر (صلی الله علیه و اله) نیز در این باره اعتراضی به آنان نکرد. (زیرا

به این گونه پوشش راضی بود) ۱

برترین پوشش زنان

امام علی (علیه السلام) فرمود: روزی بارانی، همراه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در بقیع نشسته بودم که زنی سوار بر درازگوشی گذشت. دست حیوان به گودالی رفت و زن به زمین خورد. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) چهره مبارکش را برگرداند. اصحاب گفتند: ای رسول خدا! آن زن شلوار پوشیده است. پیامبر (صلی الله علیه و آله) سه مرتبه فرمود: «خدا یا بیامر زنانی را که شلوار می پوشند» سپس فرمود: أَيُّهَا النَّاسُ! اتَّخِذُوا السَّرَاوِيْلَاتِ، فَإِنَّهَا مِنْ أَسْتَرِ ثِيَابِكُمْ وَ حَصَّنُوا بِهَا نِسَاؤَكُمْ إِذَا خَرَجْنَ. ای مردم! شلوار بپوشید، که بهترین پوشش برای اندام شماست. با شلوار، زانتان را هنگام بیرون رفتن از خانه حفظ کنید. ۲.-----
--- ۱. تفسیر ابن کثیر، ج ۳ / ۱۷۵. ۲. مستدرک وسائل، ج ۳ / ۲۴۴. نکته از این حدیث بر می آید که: چون زن مسلمان از خانه بیرون می رود و در اجتماع حضور می یابد، باید از لباس هایی استفاده کند که اگر حادثه ای برایش رخ داد، اندامش پوشیده بماند و در معرض دیدگان نامحرم قرار نگیرد.

پوشش زنان از نظر امام علی (علیه السلام)

امیر مؤمنان (علیه السلام) در نامه ای به فرزندش امام حسن (علیه السلام) می نویسد: وَ أَكْفُفْ عَلَيْنَهُ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ بِحِجَابِكَ إِيَّاهُنَّ، فَإِنَّ شِدَّةَ الْحِجَابِ أَبْقَى عَلَيْنَهُنَّ. پسر! با پوشیده داشتن زنان، رخسارشان را از چشم نامحرم دور نگه دار؛ چه سختگیری در پوشش و حجاب، آنان را از گزند و آسیب ایمن می دارد. ۱.

پوشش در برابر زنان بیگانه

امام صادق (علیه السلام) فرموده است: لَا يُتَبَغَى لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَنْكَشِفَ بَيْنَ يَدَيِ الْيَهُودِيَّةِ وَالنَّصْرَانِيَّةِ، فَإِنَّهُنَّ يَصْنَعْنَ ذَلِكَ لِأَزْوَاجِهِنَّ. سزاوار نیست زن مسلمان در برابر زن یهودی یا مسیحی برهنه شود، زیرا آنان آنچه را دیده اند، برای شوهرانشان باز می گویند. ۲.-----
۱. نهج البلاغه، نامه ۳۱. ۲. تفسیر نورالثقلین، ج ۳ / ۵۹۳.

حجاب در نماز

ام سلمه گوید: از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) پرسیدم: آیا زن می تواند با پیراهن و روسری بی چادر نماز بخواند؟ حضرت فرمود: إِذَا كَانَ الدَّرْعُ سَابِغًا يُعْطَى ظُهُورَ قَدَمَيْهَا. اگر پیراهن بلند باشد و روی پای او را بپوشاند، جایز است. ۱.

پوشش در برابر پسران نابالغ

امام رضا (علیه السلام) فرموده است: لَا تَغْطِي الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا مِنَ الْغُلَامِ حَتَّى يَبْلُغَ الْغُلَامُ زْنَ لَا زَمَ لَا يَزْمُ مَوِي سِرِّ خُودِ رَا اَزِ پَسِرِ نَابَالِغِ بِيُوشَانِد. نکته بنابر تعالیم اسلام، بر زن واجب است در برابر نامحرم خویش را بپوشاند، اما رعایت حجاب در برابر محارم مانند پدر و برادر و عمو واجب نیست، لیک در برابر محارم نیز، بهتر است وقار و متانت خود را حفظ کند. در روایتی از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، پوشش زن در برابر محرم و نامحرم، چنین آمده است: لِلزَّوْجِ مَا تَحْتِ الدَّرْعِ وَ لِلْإِنِّ وَ لِلْإِخِ مَا فَوْقَ الدَّرْعِ وَ لِغَيْرِ ذِي مَحْرَمٍ أَرْبَعَةُ أَتْوَابٍ: دَرْعٌ وَ خِمَارٌ وَ جِلْبَابٌ وَ إِزَارٌ. ----- ۱. سنن ابی داود، ج ۱ / ۱۷۳، حدیث ۶۴۰. ۲. وسا ئل الشیعه، ۲۰ / ۲۲۹. آنچه زیر پیراهن است، ویژه ی شوهر است و هرچه را پیراهن نپوشاند، برای پسر و برادر است. اما برای

نامحرمان، زن باید چهار جامه داشته باشد: پیراهن، روسری، شلوار، چادر. ۱ بنا بر این روایت، خواهر نباید نزد برادر خود لخت و عریان شود و دیدن آنچه زیر پیراهن است، تنها ویژه ی شوهر است و بس!

پوشش اختصاصی زن و مرد

امام صادق (علیه السلام) از پدران بزرگوارش روایت کرده است: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) يَزُجُّ الرَّجُلَ يَتَشَبَّهُ بِالنِّسَاءِ وَ يَنْهَى الْمَرْأَةَ أَنْ تَتَشَبَّهُ بِالرِّجَالِ فِي لِبَاسِهَا. رسول خدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ)، مردی را دید که خود را شبیه زنان ساخته بود و او را از این کار برحذر داشت. آن حضرت می فرمود زنان نباید در لباس، شبیه مردان باشند. ۲ ----- ۱. مجمع البیان، ج ۴/۱۵۵. ۲. وسائل الشیعه، ج ۵/۲۵.

آموزش عفاف به دختران نابالغ

اشاره

مهربان دختر من، ای گل خندان پدر ای که شد یاد تو آرام دل و جان پدر دختران را ادب و دانش و عفت باید تا نگرند همی موجب حرمان پدر بشنو پند من و عهد نما در همه عمر که فراموش نکنی هیچ تو پیمان پدر «امیر خسروانی» عفاف، از آموزه هایی است که مربی شایسته باید با تربیت صحیح خود، آن را در روان پسران و دختران نابالغ پرورش دهد. اثر این منش اخلاقی، نظارت بر غریزه جنسی است. در مواردی که شهوت قصد سرکشی و طغیان دارد و آدمی را به تندروی و تجاوز می خواند، ملکه ی عفاف، همچون سدّی استوار در برابرش می ایستد و مانع انحراف اخلاقی می شود. اساس خوی پسندیده عفاف، مانند دیگر برنامه های تربیتی، از دوران کودکی در نهان کودکان پی ریزی می شود. از این رو، لازم است پدران و مادران از دوران طفولیت فرزندان خویش بهره برند و این منش انسانی را پیش از دوران بلوغ در روان آنان شکوفا سازند. بهترین راه پرورش عفت در روان پسران و دختران، رفتار و گفتار عفت آمیز والدین است. پدر و مادرانی که خود، دارای عفت نیستند و در برابر کودکان خویش سخنان خلاف عفت بر زبان می رانند و کارهای ضدّ عفت انجام می دهند، باعث بدبختی و انحراف فرزندان خود می شوند. اسلام برای پرورش ملکه ی عفاف، در کودکان، آموزش های لازم را به دست داده است. از این رو، به والدین سفارش کرده است از هرگونه عملی که باعث تحریک تمایل جنسی کودکان شود، بپرهیزند. اسلام به پدر سفارش کرده است که صورت دختر بالغ خود را نبوسد. به مادر هم گفته بهتر است از بوسیدن صورت پسر ممیزش بپرهیزد. البته در موارد لازم می توان پیشانی آن ها را بوسید. نیز مادر نباید پسر ممیزش را با خود به حمام ببرد و همچنین پدر، دخترش را. در سخنان پیشوایان دین، برای آموزش عفاف، رهنمودهایی سازنده به چشم می خورد که در زیر کوشیده ایم آموزش های مربوط به عفاف دختران نابالغ را از آن ها بیرون کشیم:

درس پاکدامنی و عفاف

روزی امام رضا (علیه السلام) به مجلس مهمانی رفته بود. گروهی از بنی هاشم نیز حضور داشتند. در این هنگام، دخترکی به مجلس آمد. حاضران، دختر را نوازش کردند و بوسیدند تا نزدیک امام رضا (علیه السلام) رسید. حضرت پرسید: این دخترک چند سال دارد؟ گفتند: پنج سال. امام (علیه السلام) چون این سخن را شنید، دختر را در آغوش نگرفت. ۱ ----- ۱. کافی، ح ۵/۵۳۳: عَنْ هَارُونَ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ بَعْضِ رِجَالِهِ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضَا (عَلَيْهِ السَّلَام) أَنَّ بَعْضَ بَنِي هَاشِمٍ دَعَاهُ مَعَ جَمَاعَةٍ مِنْ أَهْلِهِ. فَاتَى بِصَيِّئِهِ لَهُ. فَأَذْنَاهَا أَهْلُ الْمَجْلِسِ جَمِيعاً إِلَيْهِمْ. فَلَمَّا دَنَتْ مِنْهُ، سَأَلَ عَنْ سِنَّهَا، فَقِيلَ: خَمْسٌ، فَتَحَاها عَنْهُ.

نوازش دختر نابالغ

ابو احمد گوید: از امام صادق (علیه السلام) پرسیدم: دخترک نابالغی که با من محرم نیست، به من می آویزد و من او را در بغل میگیرم و می بوسم، آیا این کار من حلال است؟ امام (علیه السلام) فرمود: إِذَا آتَى عَلَيْهَا سِتِّ سِنِينَ، فَلَا تَضَعَهَا عَلَى حَجْرِكَ. پس از آن که دختر شش ساله می شود، دیگر او را بر دامن خویش مگذار. ۱

بوسیدن دختر بچه

پیا مبرا کرم (صلی الله علیه و آله) می فرماید: إِذَا بَلَغَتِ الْجَارِيَةُ سِتِّ سِنِينَ، فَلَا يُقَبِّلُهَا الْغُلَامُ وَالْغُلَامُ لَا يُقَبِّلُهَا الْمَرْأَةُ إِذَا جَاوَزَ سَبْعَ سِنِينَ. دختر بچه شش ساله را، نباید پسر ببوسد و زنان نباید پسری را ببوسند که سنش از هفت سال گذشته است. ۲

تحریک شهوت دختر بچه

۱ میر مؤمنان (علیه السلام) فرموده است: مُبَاشَرَةُ الْمَرْأَةِ ابْنَتِهَا إِذَا بَلَغَتْ سِتِّ سِنِينَ، شُجْبَةٌ مِنَ الزُّنَا. بازی تحریک آمیز مادر با عورت دختر شش ساله خود، نوعی زناست. ۳ ----- ۱. کافی، ج ۵ / ۵۳۳ . ۲. مکارم الاخلاق / ۱۱۳ . ۳. پیشین / ۱۱۵.

دختر بچه و مرد نامحرم

حضرت ابوالحسن (علیه السلام) فرمود: إِذَا أَتَتْ عَلَى الْجَارِيَةِ سِتِّ سِنِينَ، لَمْ يُجْزُ أَنْ يُقَبِّلَهَا رَجُلٌ لَيْسَتْ هِيَ بِمَحْرَمٍ لَهُ وَلَا يَضُمُّهَا إِلَيْهِ. چون دختر، شش ساله می شود، نباید مرد نامحرم او را ببوسد، یا در آغوش گیرد. ۱

بوسیدن دختر بچه شش ساله

امام صادق (علیه السلام) نیز فرموده است: إِذَا بَلَغَتِ الْجَارِيَةُ الْحُرَّةُ سِتِّ سِنِينَ، فَلَا يُتَّبَعِي لَكَ أَنْ تُقَبِّلَهَا. چون دختر به شش سالگی می رسد، (برای مردان نامحرم) جایز نیست که او را ببوسند. ۲

جداسازی بستر خواب

پیا مبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: الصَّبِيُّ وَالصَّبِيَّةُ، وَالصَّبِيُّ وَالصَّبِيَّةُ، وَالصَّبِيَّةُ يُفَرِّقُ بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ لِعَشْرِ سِنِينَ. بستر خواب پسر بچه با پسر بچه، پسر بچه با دختر بچه، دختر بچه با دختر بچه، در سن ده سالگی باید از یکدیگر جدا شود. ۳ ----- ۱. وسائل الشیعه، ج ۵ / ۲۸ . ۲. کافی، ج ۵ / ۵۳۳ . ۳. وسائل الشیعه، ۵ / ۲۸.

خود نمایی دختران

اشاره

هر آن باغی که نخلش سر به دربی مُدامش باغبان، خونین جگر بی بیاید کندنش از بیخ و از بن اگر بارش همه لعل و گهر بی «بابا طاهر عریان» خودنمایی، از ویژگی های بارز زنان است. دختران و زنان جوان، به گونه ی غریزی می خواهند زیبایی

و زینت خود را نشان دهند. در حقیقت، آنچه مردان را تحریک می کند، سه چیز است: زیبایی، زینت و جلوه گری های دلفریب که قرآن مجید آن را «تبرج» خوانده است. در تفسیر بصائر آمده است: «معنای تبرج آن است که زن، زیبایی هایش را برای مردان آشکار سازد و زینت هایش را در برابر دیدگان نامحرمان پدیدار کند»^۱ آری، تبرج که به معنای نمایش زیبایی ها و زینت های زنان است، از مفاسد دوران جاهلیت پیش از اسلام بوده است و در قرآن، زنان از این کار نهی شده اند. باید دانست که: بیشترین چیزی که باعث اغوا و تحریک مردان می شود، همان خودنمایی های زنان است. اگر زیبایی و زیور زنان در -----

--- ۱. تفسیر بصائر، ج ۳۲/ ۲۱۷. معرض دید نامحرمان قرار گیرد، اما حرکات آنان متین و معقول و عفت آمیز باشد، چندان نمی تواند موجب گمراهی و اغوای مردان شود. به نازسختن گفتن دختران، گاه از بی حجابی و بی پردگی، اغواکننده تر است. از این رو، خدای برترین، همسران پیامبر (صلی الله علیه و آله) و همه زنان را از آن باز داشته است: «ای همسران پیامبر! شما مانند زنان دیگر نیستید. اگر سر پروا دارید، به ناز سخن مگویید که هر کس در دلش بیماری است، طمع ورزد و گفتاری شایسته گوید، و در خانه هایتان بمانید و مانند روزگار جاهلیت قدیم، زینت های خود را آشکار نکنید»^۱. نهی از به نازسختن گفتن که باعث تحریک مردان می شود- حجابی است مربوط به گوش. اما نهی از نشان دادن زیبایی و زیور و حرکات اغواگرانه، حجابی است که به چشم مربوط است. در روایت آمده است: «پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، زنان را از پوشیدن زیورآلات صدادار نهی می کرد»^۲.

آرایش و زیبایی

اسلام به زیبایی و آرایش ارجحی ویژه می نهد و آن را منشی خدایی میدانند. انسان، بر حسب فطرت الهی، به زیبایی میگراید. روانشناسان نیز، حبّ زیبایی را ازغرایز والای آدمی آدمی دانسته اند. اسلام نیز، که آیینی فطری است، زیبایی و آرایش را گرامی داشته است. در حدیثی از امام صادق (علیه السلام) می خوانیم: خداوند زیبایی و آرایش را دوست دارد و از زشتی و زشت نمایی بیزار است. خداوند آنگاه که نعمتی به انسانی می بخشد، دوست دارد او این نعمت را آشکار کند. -----

--- ۱. سوره ی احزاب. ۳۲- ۳۳. ۲. مستدرک الوسائل، ج ۱۴ / ۲۸۰. از امام پرسیدند: چگونه نعمتش را پاس بدارد؟ حضرت فرمود: يُنْطَفُ ثَوْبُهُ وَ يُطَيَّبُ رِيحُهُ وَ يُجَصِّصُ دَاوْرَهُ وَ يَكْنِسُ أَفْنِيَتَهُ حَيْثِي أَنَا السَّرَاحُ قَبْلَ مَغِيبِ الشَّمْسِ يُنْفِي الْفَقْرَ وَ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ. لباس تمیز بپوشد، خود را عطر آگین کند، خانه اش را گچکاری نماید، حیاط خانه اش را پاک نگه دارد و پیش از غروب آفتاب، چراغ برافروزد که این عمل، فقر را می زداید و روزی را افزون می سازد. آری، بسیاری از بی رغبتی ها در کانون خانواده، به دلیل بی توجهی به اصول زیبایی و نظافت است.

استعمال عطر

از آداب پسندیده اسلامی، به کار بردن عطر و بوی خوش است. پیامبر (صلی الله علیه و آله) همواره خویش را معطر می ساخت و بر این کار بسیار پای می فشرد، چنان که در حدیثی، عطر را یکی از سه محبوب دنیایی خود خوانده و فرموده است: «سه چیز از دنیا را دوست دارم: زن، بوی خوش و نماز، که روشنی چشم من در آن است»^۲ بسی جای تأسف است که بیگانگان در عمل به فرهنگ اسلامی بر ما پیشی گرفته اند، تا آن جا که عطر زن و مرد را جدا کرده و برای هر یک، عطری ویژه ساخته اند. اما جالب است بدانیم: پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، نخستین کسی است که عطر را به زنانه و مردانه تقسیم کرده و فرموده است: -----

--- ۱. وسائل الشیعه، ج ۷ / ۵، روایت ۵۷۴۶. ۲. پیشین، ج ۱ / ۴۲۲. طیبُ النساءِ ما ظَهَرَ لَوْنُهُ وَ خَفِيَ رِيحُهُ وَ طَيَّبُ الرَّجَالِ ما ظَهَرَ رِيحُهُ وَ خَفِيَ لَوْنُهُ: عطر زنانه، باید خوشرنگ و دارای بوی ملایم باشد و عطر مردانه، باید کم رنگ و از بوی تندتری برخوردار باشد. ۱. شکی نیست که به کار بردن عطر برای زنان از باب زینت برای شوهران و در درون خانواده مطرح است. پیامبر

کرم (صلی الله علیه و آله) نیز، عطر زدن را از وظایف زن در برابر شوهر می‌داند و می‌فرماید: وَ عَلَیْهَا أَنْ تَطَّیَّبَ بِطَیِّبٍ طَیِّبًا. زن وظیفه دارد از بهترین نوع عطر بهره جوید و خود را برای شوهر بیاراید. ۲. آنچه زنان از آن منع شده‌اند، به کار بردن عطر برای مردی غیر از شوهر است. بنابراین، استعمال عطر برای شرکت در مجالس زنانه، حرام نیست. امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: «وَ أَيْمًا إِمْرَأَةً تَطَّیَّبَتْ لِغَیْرِ زَوْجِهَا، لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهَا صَلَاةً حَتَّى تَغْتَسِلَ مِنْ طَیِّبٍ كَعَسَلِهَا مِنْ جَنَابَتِهَا. اگر زنی خود را برای غیر شوهرش عطر آگین کند، خداوند نمازش را نمی‌پذیرد تا غسل کند؛ چنان که برای جنابت غسل میکند. ۳. باید دانست: این غسل از غسل‌های واجب نیست و هیچ یک از علمای اسلام آن را از غسل‌های واجب ندانسته‌اند، بلکه از غسل‌های مستحب است. روایاتی دیگر نیز در منابع حدیثی آمده‌اند که زنان را از آرایش و استعمال عطر برای بیرون خانه نهی کرده‌اند. اینک به چند روایت از این دست می‌نگریم: ----- ۱. پیشین، ج ۱ / ۴۴۴ / ۲. کافی، ج ۵ / ۵۰۸. ۳. وسائل الشیعه، ج ۱۴ / ۱۱۳.

آرایش زن در اجتماع

روزی ابوهریره، زنی را دید که خود را معطر کرده بود و به مسجد می‌رفت. از او پرسید: ای بنده‌ی خدا کجا می‌روی؟ زن پاسخ داد: می‌خواهم برای نماز به مسجد بروم. ابوهریره پرسید: و برای خدا، خود را خوشبو کرده‌ای؟ گفت: آری. ابوهریره گفت: اما من از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) شنیدم که فرمود: أَيْمًا امْرَأَةً تَطَّيَّبَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ إِلَى الْمَسْجِدِ، لَمْ تُقْبَلْ لَهَا صَلَاةٌ حَتَّى تَغْتَسِلَ. هر زنی که خود را عطر آگین سازد و به مسجد برود، تا غسل نکند، هیچ نمازی از او پذیرفته نیست! ۱

عطر زدن زن در اجتماع

پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرموده است: أَيْ امْرَأَةً تَطَّيَّبَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ مِنْ بَيْتِهَا، فَهِيَ تُلْعَنُ حَتَّى تَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهَا، مَتَى مَا رَجَعَتْ. هر زنی که خود را معطر و خوشبو سازد و سپس از خانه بیرون رود، همواره مورد لعنت حق خواهد بود تا هنگامی که به خانه برگردد، هر چند بازگشتش به طول انجامد. ۲

استفاده از بوی خوش

زینب ثقفی گوید: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به زنان می‌فرمود: إِذَا شَهِدْتَ إِحْدَاكُنَّ الْعِشَاءَ، فَلَا تَطَّيَّبِ تِلْكَ اللَّيْلَةَ. هنگامی که برای نماز عشاء به مسجد می‌آیید، عطر و بوی خوش به خود مزیند. ۳. ----- ۱. سنن ابن ماجه، ج ۴ / ۳۵۸، حدیث ۴۰۰۲. ۲. کافی، ج ۵ / ۵۱۸. ۳. صحیح مسلم، ج ۱ / کتاب الصلاة.

آرایش در بیرون خانه

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: الْمَرْأَةُ إِذَا خَرَجَتْ مِنْ بَابِ دَارِهَا مَتَرَيِّنَةً مُتَعَطَّرَةً وَالزَّوْجُ بِذَلِكَ رَاضٍ، يُبْنِي لِرِزْوَانِهَا بِكُلِّ قَدَمٍ بَيْتٌ فِي النَّارِ. زنی که آرایش کرده و عطرزده از خانه بیرون آید و شوهرش به این کار راضی باشد، برای هر گامی که زن در بیرون خانه بر می‌دارد، خانه‌ای در آتش برای شوهر می‌سازد. ۱ و در حدیث دیگری از آن پیامبر آسمانی آمده است: أَيْمًا رَجُلٌ تَزَيَّنَ إِمْرَأَتَهُ وَ تَخْرُجُ مِنْ بَابِ دَارِهَا، فَهُوَ دَيْوُوتٌ وَ لَا يَأْتِيكُمْ مِنْ يُسَمِّيهِ دَيْوُوتًا. هر مردی که همسرش با آرایش از خانه بیرون رود، بی غیرت است و هر کس او را بی غیرت بخواند، گناهی نکرده است. ۲

شرکت در نماز، بی آرایش

پیا مبرا کرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَنَّ تَفَلَاتٍ (أَي غَيْرِ مَتَطَيِّبَاتٍ). زنان را از رفتن به مساجد باز ندارید و باید هنگام بیرون رفتن، بوی خوش به کار نبرند. ۳. ----- ۱. بحار/ الانوار، ج ۱۰۳ / ۲۴۹
 ۲. پیشین، ج ۱۰۰ / ۲۴۹. ۳. پیشین، ج ۹۰ / ۳۵۳.

بی حجابی و بدحجابی دختران

اگر چه چشم این ملت به خواب است ولی بیدار کردن هم ثواب است مسلمانی، عفاف است و حجاب است نصیب شخص بی عصمت، عذاب است «نسیم شمال» «ای پیامبر! به همسران و دخترانت و زنان مؤمن بگو پوشش های خود را بیشتر به خود گیرند، این، برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند، (به احتیاط) نزدیکتر است.» ۱ از این آیه می توان دریافت که: وضع لباس و نیز گونه ی لباس پوشیدن، در تحقق «حجاب» بسیار دخیل است. سر و وضع زن از نظر نوع لباس؛ بُرش و دوخت لباس، طرز پوشیدن لباس، گاه مردان را از طمع و تعقیب باز می دارد و گاه به عکس، وسیله ای برای گمراهی مردان و دنبال کردن زنان می شود. پیش تر، در سبب نزول آیه، گفتیم که مردان بدکار با دیدن سر و وضع لباس زنان، آنان را دنبال می کردند و آزار می دادند. آیه در این باره نازل شد و فرمان داد که زنان، پوشش خود را حفظ کنند تا به دیگران ----- ۱. سوره ی احزاب: ۵۹.
 بفهمانند که زنانی پاکدامن اند و شایسته ربه و طمع نامحرمان نیستند. چنان که می دانیم، بسیاری از لباس ها، که امروزه به عنوان «مد روز» عرضه می شوند، حجم و زوایای بدن را چنان نمایان می کنند که اغوای این پوشیدگی، گاهی از برهنگی بیشتر است. به قول حکیم نظامی: جمال خویش رادرخز و خارا به پوشیدن همی کرد آشکارا بی حجابی، مقدمه بی بند و باری و زمینه ساز لذت های شهوانی نامشروع است. اگر دختری از حجاب بی بهره باشد، هرگونه توجّهی به او جنبه شهوانی دارد. در نتیجه، ارزش های راستین او نیز فراموش می گردد. به همین رو، تا جاذبه ی ظاهری دارد، مورد توجه است و چون این جاذبه از بین می رود، احساس غربت و پوچی و پریشانی می کند. آری، بی حجابی و بدحجابی، ارزش های راستین دختران را تحت الشعاع ظواهر جسمی اش قرار می دهد و آنان را فدای هرزگی ها و هوسرانی های شیادان می سازد. برخی از دختران و زنان، در همان حال که دارای پوشش اند، چنان لباس می پوشند که غالباً قسمت هایی از بدن آنان نمایان است و با چنین پوششی، توجّه افراد هرزه را به سوی خود جلب می کنند. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در نکوهش دختران و زنان بدحجاب و بی حجاب، فرموده است: نَسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مَائِلَاتٌ مُّيَلَاتٌ، رُؤْسُهُنَّ مِثْلُ أَسْنِمَةِ الْبُخْتِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا. زنانی که پوشیده، ولی برهنه اند؛ به زشتی می گرایند و دیگران را به زشتی می کشانند. سرهاشان (با آرایش موها) مانند کوهان شتران بلند است. آنان به بهشت نمی روند و بوی بهشت به مشامشان نمی رسد. ۱ آری، پوشیدن لباس های نازک و لباس های چسبان و لباس های پُر زرق و برق، طفره رفتن از حجاب و پوشش اسلامی است. نقل است که پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)، زنان را از پوشیدن لباس های نازک باز می داشت. در این باره، به خاطره ای می نگریم: حکایت عایشه گوید: روزی خواهرم اسماء، در حالی که لباس های نازک و بدن نما پوشیده بود، به خانه ی پیامبر (صلی الله علیه و آله) آمد. چون رسول خدا (صلی الله علیه و آله) خواهرم را دید، صورتش را بر گرداند و فرمود: يَا أَسْمَاءُ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ، لَمْ تَصْلِحْ أَنْ يُرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَ هَذَا، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَ كَفَفِيهِ. ای اسماء! چون دختر به حدّ بلوغ می رسد، نباید چیزی از بدنش دیده شود، مگر این و این (و اشاره کرد به چهره و دست ها، از مچ به پایین). ۲ از امام صادق (علیه السّلام) نیز در این باره رهنمودی رسیده است که می فرماید: لَا يَصْلِحُ لِلْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ أَنْ تَلْبَسَ مِنَ الْخُمْرِ وَ الدَّرُوعِ مَا لَا يُوَارِي شَيْئًا. در شأن زن مسلمان نیست که لباسی مانند روسری و پیراهن بر تن کند که اندامش را نپوشاند. ۳. -----
 ----- ۱. تفسیر قرطبی، ج ۱۴ / ۲۲۴. ۲. سنن ابی داوود، ج ۴ / ۶۴، حدیث ۴۱۱۲. ۳. وسائل الشیعه، ج ۳ / ۲۸۱. نتیجه گیری «حجاب برای زن مصونیت است نه محدودیت». ۱ بنابراین، زنان باحجاب، در فعالیت های اجتماعی خود آزادترند؟ زیرا

مردان بلهوس اطمینان دارند که اینان، طعمه و بازیچه نمی شوند و دیگر آزاری به آنان نمی رسانند. امّا زنان بی حجاب و بدحجاب، آزادی کمتری دارند؛ زیرا در معرض دیدگانند و چشم های هرزه را به سوی خود می کشانند و هوس ها را تحریک می کنند. در نتیجه، گرگ های شهوت بدانان طمع می بندند. از سویی دیگر، این مصونیت به سود مردان نیز هست، بویژه در روزگار کنونی که مردان و زنان در بسیاری جاها، ناچارند با یکدیگر و در یک محیط کار کنند. اگر زنان بی حجاب باشند، فعالیت های روزانه دچار اختلال و ناکامی می شود. ***-----۱. شهید مرتضی مطهری.

نگاه و شوخی با نامحرم

اشاره

آینه بی حجاب، بطبع گیردغبار خوش بود آینه را پرده بر آن داشتن منع تماشاچیان گر نکند باغبان می نتواند به باغ، سرو روان داشتن تا نگماری نظر، دل نکند آرزو گرسینه کم طاقت است، دیده به نان داشتن قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَ يَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ... وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ. ۱. به مردان با ایمان بگو دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند، که این برای آنان پاکیزه تر است... و به زنان با ایمان بگو دیدگان خود را از هر نامحرمی فرو بندند و پا کدا منی ورزند. این دو آیه، با صراحت می گویند: نگاه مرد و زن نامحرم به جاهایی که باید پوشیده باشند، حرام است. جمله ی ذلک از کی لهُم (= این برای آنان پاکیزه تر است)، اشاره می کند که عفاف زنان و پرهیز از چشم چرانی و خودنمایی، برای پاکسازی جان و روان انسان ها از پلیدی ها و نابسامانی های خانوادگی و اجتماعی است. در روایتی از امام صادق (علیه السلام) آمده است: ----- ۱. سوره ی نور ۳۱-۳۲. النَّظْرُ سَيِّئُهُمْ مِنْ سَيِّئِهِمْ إِنْ لَيْسَ مَسْمُومٌ وَ كَمْ مِنْ نَظْرَةٍ أَوْرَثَتْ حَشْرَةً طَوِيلًا. نگرستن به نامحرم، تیری از تیرهای زهراگین شیطان است و بسا نگاهی که حسرت و پشیمانی درازی در پی می آورد. ۱. از این روایت، سه نکته به دست می آید: ۱- نگاه آلوده، تیری است زهر آلود که شیطان پرتاب می کند. ۲- اثر تیر زهر آلود در همه بدن جریان می یابد. ۳- چشم چرانی موجب پدید آمدن رنج ها و فشارهای روحی و فردی و اجتماعی می شود که تأثیرش مدت ها برجای می ماند. آری «نگاه»، زبانی گویا و بلکه گویاتر از آن زبانی است که میان کام جای دارد. «نگاه»، دریچه ای به روح و روان آدمی است و اگر به گناه آلوده شود، بزرگترین فاجعه ها را به بار می آورد. از این رو، در آموزش های اخلاقی، تأکید بسیار بر حفظ نگاه از حرام شده است. موضوع دیگر، گفتگوهای دوستانه و شوخی و خنده با نامحرمان است. شایسته است دختران مسلمان، در رفت و آمدهای اجتماعی خود و در گفتگو با نامحرمان، با سنگینی و صلابت و به قدر ضرورت سخن گویند و از خنده و مزاح و به کار بردن واژه هایی که رنگ آنس و محبت نامشروع دارند، پرهیزند. پیشوایان اسلام، در این باره رهنمودهایی سازنده به دست داده اند که برخی از آنها را از نظر می گذرانیم.

حرمت نگاه به خانه ی مردم

سهل بن سعد گوید: روزی مردی از شکاف در، به خانه پیامبر (صلی الله علیه و آله) ----- ۱. وسائل الشیعه، ۷ / ۱۳۸. می نگرست و شانه ای در دست حضرت بود و موی سر را شانه می کرد. وی مدتی به درون خانه می نگرست و سپس می خواست برود که پیامبر (صلی الله علیه و آله) از کارش باخبر شد. از خانه بیرون رفت و به او فرمود: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُنِي لَطَعْتُ بِهٖ فِي عَيْنِكَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله): إِنْ مَا جَعَلَ الْإِذْنَ مِنْ أَجْلِ الْبَصْرِ. اگر زودتر در می یافتم که تو چنین به درون خانه می نگری، این شانه را در چشمانت فرو میکردم. آنگاه فرمود: این که می باید پیش از ورود به خانه دیگران

رخصت گرفت، برای این است که چشم آدمی ناگهان به درون خانه ی مردمان نیفتد. ۱.

نگاه به اندام زنان

از امام صادق (علیه السلام) پرسیدند: زنی می گذرد و مردی از پشت به او می نگرد، آیا جایز است؟ حضرت فرمود: آیا شما دوست دارید کسی به همسر یا زنان خویشاوندتان چنین بنگرد؟ گفتم: نه. فرمود: فَارْضِ لِلنَّاسِ مَا تَرْضَاهُ لِنَفْسِكَ. پس برای دیگران همان را بخواه که برای خود می خواهی. ۲.

چشم چرانی زن جوان

در واپسین حج رسول خدا (صلی الله علیه و آله)، زنی برای مسأله ای نزد پیامبر (صلی الله علیه و آله) آمد. فضل بن عباس - که جوانی زیبا و نورس بود- پشت سر پیامبر (صلی الله علیه و آله) سوار بود. در این میان، نگاه هایی میان زن و فضل -----
----- ۱. صحیح مسلم، ج ۴/۱۶۹۸، ح ۲۱۵۶. ۲. وسائل الشیعه، ج ۱۴/۱۴۴. پیش آمد. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) دریافت که آن دو به یکدیگر خیره شده اند و زن جوان به جای این که توجهش به پاسخ مسأله باشد، به فضل می نگرد. در این هنگام، رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) با دست خود صورت فضل را چرخانید و فرمود: رَجُلٌ شَابٌ وَ امْرَأَةٌ شَابَةٌ، فَحَشِيْتُ أَنْ يَدْخُلَ بَيْنَهُمَا الشَّيْطَانُ. زنی جوان و مردی جوان، می ترسم شیطان در میانشان پای نهد! نکته در این رویداد تاریخی، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فضل را از نگاه کردن باز داشته و «ترس از وقوع در گناه» را علت حرمت اعلام کرده است. بنابراین، باید از دیدن چیزی که مقدمه ی حرام و یا وسیله و تحریکی برای وسوسه ی شیطانی است، پرهیز کرد.

زن و مرد بیگانه در خانه ی خلوت

پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: إِيَّاكُمْ وَاللَّذُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ. پرهیزید که در اتاق و خانه ی زنی نامحرم وارد شوید! یکی از انصار عرض کرد: یا رسول الله! زنانی که از خویشان انسانند، مثل زن برادر چطور؟ پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: الْحَمَوُ الْمَوْتُ: این مرگ است، هلاکت است. (این جاست که شیطان انسان را گمراه می کند) ۲ ----- ۱
المبسوط، کتاب النکاح، ج ۴/ ۱۶۰، نیز صحیح بخاری، ج ۵/ ۲۳۰۰، با اندکی اختلاف ۲. صحیح بخاری، ج ۷/ ۷۴: حدیث ۱۶۱.

خلوت با نامحرم

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) مسلمانان را از خلوت کردن با زنان نامحرم نهی میکرد. در روایتی آمده است که فرمود: لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ، فَمَا مِنْ رَجُلٍ خَلَا بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثَهُمَا. نباید مرد با زن نامحرم خلوت کند. هیچ مردی با زن بیگانه ای به خلوت نمی نشیند، مگر آن که سومین آنان شیطان است. ۱ حکایت ابن عباس گوید: روزی مردی از سفر باز آمد. پیامبر (صلی الله علیه و آله) از او پرسید: «بر فلان زن وارد شدی و در خانه را بستی و با او خلوت کردی؟» مرد پاسخ داد: آری. در این هنگام، آثار ناراحتی و ناخشنودی بر چهره ی پیامبر (صلی الله علیه و آله) آشکار شد. ۲.

شتر فراری

خوات بن جُبَیر: همراه پیامبر (صلی الله علیه و آله) در ظهران- جایی بیرون مکه - فرود آمدیم. از چادرم بیرون آمدم، زنانی به گفتگو نشسته بودند. خوشم آمد. به چادرم برگشتم، لباس های زیبا به تن کردم و نزد آنان آمدم و به گفتگو نشستم. در این هنگام،

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) از چادر بیرون آمد و مرا نزد خویش خواند. پریشان شدم و گفتم: شترم گریخته و در جستجوی آنم! ----- ۱. دعائم الاسلام، ج ۲/ ۲۱۴ ۲ ۲. مجمع الزوائد، ج ۴/ ۵۹۷. پیامبر (صلی الله علیه و آله) از کنارم گذشت و من در پی اش حرکت کردم. پیامبر (صلی الله علیه و آله)، جبهه اش را به من داد و برای وضو رفت. وقتی برگشت، آب از صورتش بر سینه می چکید. به من فرمود: أَبَاعْبُدِ اللّٰهَ! مَا فَعَلَ شِرَاءُ جَمَلِكَ: شتر فراری ات چه شد؟ پیامبر (صلی الله علیه و آله)، تا مدت ها چون به من می رسید، (به شوخی) این جمله را می فرمود. ۱. نکوهش شوخی با زنان نامحرم ابوبصیر- از اصحاب امام باقر (علیه السلام)- گوید: زمانی در کوفه به زنی قرآن می آموختم. روزی در مجلس درس، با او به شوخی پرداختم. چندی بعد که در مدینه به خدمت امام باقر (علیه السلام) شرفیاب شدم، حضرت مرا سرزنش کرد و فرمود: هر کس در نهان مرتکب گناهی شود، خداوند به او نظر لطف نمی کند، به آن زن چه گفتی؟! من با شرمندگی فراوان، چهره ی خود را پوشانیدم و توبه کردم. امام (علیه السلام) نیز به من فرمود: دیگر چنین کاری مکن! ۲!

عفت چشم در گذرگاه

ابوسعید خدری روایت کرده است که پیامبر (صلی الله علیه و آله) به یارانش فرمود: از نشستن در راه ها پرهیز کنید. گفتند: ای پیامبر بالاخره باید با دوستان بنشینیم و گفتگو کنیم. رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: حال که چنین است، حقوق راه ها را ادا کنید. ----- ۱. مجمع الزوائد، ج ۹/ ۴۰۱. بحار الانوار، ج ۴۶/ ۲۴۷. پرسیدند: آن چیست؟ فرمود: غَضُّ الْبَصْرِ وَ كَفُّ الْأَذَى وَ رَدُّ السَّلَامِ وَ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ. چشم فرو هشتن، آزار نرسانیدن، پاسخ سلام دادن، امر به معروف و نهی از منکر کردن.

نگاه به نامحرم

در روایت است که پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: اِشْتَدَّ غَضَبُ اللّٰهِ عَلٰی اِمْرَاةٍ ذَاتِ بَعْلِ مَلَّتْ عَيْنَهَا مِنْ غَيْرِ زَوْجِهَا. خشم خداوند بسیار سخت است بر زن شوهرداری که چشمش را از نگاه به نامحرم پرمیکند ۲ موارد جواز نگاه به نامحرم نقل است که از امام صادق (علیه السلام) پرسیدند: برای مرد نگاه کردن به چه قسمت از بدن زن نامحرم جایز است؟ فرمود: الْوَجْهَ وَ الْكَفَّانِ وَ الْقَدَمَانِ: چهره و دو کف دست و دو قدم ۳.

دست دادن با نامحرم

لمس کردن بدن نامحرم نیز، از محرمات قطعی است که همه ی عالمان دین بر حرمتش فتوا داده اند. روایاتی بسیار بر این حکم دلالت دارند. در این جا، به دو روایت اشاره می کنیم: ----- ۱. صحیح مسلم، ج ۷/ ۳، کتاب السلام ۰ ۲. بحار الانوار، ج ۱۰۴/ ۳۹۰. کافی، ج ۵/ ۵۲۱. ۱- نقل است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: مَنْ صَافَحَ امْرَأَةً حَوَامًا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعْلُولًا، ثُمَّ يُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ. هر کس با زن نامحرمی دست دهد، در روز قیامت با دستان به زنجیر بسته محشور میگردد. سپس فرمان می رسد که او را به آتش افکنند. ۱- ۲- سما عه گوید: از امام صادق (علیه السلام) پرسیدم: مصافحه مرد و زن حلال است؟ امام (علیه السلام) فرمود: لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُصَافِحَ الْمَرْأَةَ إِلَّا امْرَأَةً يَحْرُمُ عَلَيْهِ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا: أُخْتُ أَوْ بِنْتُ أَوْ عَمَةٌ أَوْ خَالَةٌ أَوْ ابْنَةٌ أَوْ نَحْوَهَا. فَأَمَّا الْمَرْأَةُ الَّتِي يَحِلُّ لَهَا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا فَلَا يُصَافِحُهَا إِلَّا مِنَ وَرَاءِ الثَّوْبِ وَ لَا يَغْمِرُ كَفَّهَا. برای هیچ مردی روا نیست که با زنان دست بدهد، مگر زنی که با او محرم و ازدواجش با او حرام است، مانند خواهر و دختر و عمه و خاله و خواهرزاده و امثال آن. اما زنی که نامحرم و ازدواج با او حلال است، نباید با او مصافحه کرد، مگر با دستکش، به شرط آن که دستش را نفشارد. ۲. *** -----

----- ۱. بحارالانوار، ج ۷۶ / ۳۶۳. ۲. کافی، ج ۵/۵۲۵

اختلاط زن و مرد

۱- چنان که گذشت، روزی پیامبر (صلی الله علیه و آله) از مسجد بیرون می آمد، دید زنان و مردان با یکدیگر بیرون می آیند، به زنان فرمود: **اِسْتَأْخِرْنَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكُنَّ أَنْ تَحْفَقْنَ الطَّرِيقَ، عَلَيْكُنَّ بِحَافَاتِ الطَّرِيقِ.** صبر کنید تا مردان بیرون روند. زنان نباید از میان راه حرکت کنند، بهتر است شما از کنار بروید. ۲- نقل است که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: **لَا تَمْتَنُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ، وَلْيَخْرُجَنَّ تَفَلَاتٍ (أَيُّ غَيْرِ مُتَطَيِّبَاتٍ).** زنان را از رفتن به مساجد باز ندارید و باید هنگام بیرون رفتن، بوی خوش به کار نبرند. ۳- در روایتی پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) به زنان می فرماید: **لَيْسَ لِلنِّسَاءِ مِنْ سِرِّرَاتِ الطَّرِيقِ شَيْءٌ، وَلَكِنَّهَا تَمْشِي فِي جَانِبِ الْحَائِطِ!** ----- ۱. مسأله حجاب / ۲۱۸. ۲. سنن ابی داوود، ج ۴/۳۶۹: حدیث ۵۲۷۲. ۳ بحارالانوار، ج ۹۰ / ۳۵۳. **وَ الطَّرِيقِ.** نباید زنان در وسط راه حرکت کنند، بلکه باید در پناه دیوار و حاشیه ی خیابان راه روند. ۴- ام سلمه، همسر پیامبر (صلی الله علیه و آله) گوید: رسول خدا چون با مسلمانان نماز می گزارد؛ پس از نماز، اندکی می نشست. از نظر اصحاب، این نشستن برای آن بود که زنان پیش از مردان از مسجد بیرون روند. ۵- نقل است که امام علی (علیه السلام)، خطاب به مردم کوفه فرمود: **يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ تَبَّتْ أَنْ نِسَائِكُمْ يُدَافِعْنَ الرِّجَالَ فِي الطَّرِيقِ، أَمَا تَسْتَحْيُونَ؟ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَا يَغَارُ.** ای مردم عراق! به من خبر رسیده که زنان شما در مسیر راه ها، به مردان تنه می زنند، آیا حیا نمی کنید؟ خدا لعنت کند کسی را که غیرت ندارد. ۳- ----- ۱. کافی، ج ۵/۵۱۸. ۲. سنن ابی داوود، ج ۱/ ۲۷۳، حدیث: ۱۰۴۰ **عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله) إِذَا سَلَّمَ مَكَّتْ قَلِيلًا وَ كَانُوا أَنْ ذَلِكَ كَيْمَا يَنْفَذَ النِّسَاءَ قَبْلَ لِرِّجَالِ.** ۳. وسائل الشیعه، ج ۱۴ / ۱۷۴.

قانون ورود به خانه ی مردم

اشاره

هان ز اغیار پوشان رُخ زیبا، زنهار نرسد میوه در آن باغ که دیوارش نیست در میان مردم عرب رسم نبود که برای ورود به خانه دیگران اجازه بگیرند و خبر دهند. حتی اجازه گرفتن را گونه ای اهانت به خود می پنداشتند. اسلام این پندار نادرست را برچید و دستور داد که سرزده وارد خانه مردم نشوند و برای ورود به جای خصوصی دیگران، مقرراتی وضع کرد. در قرآن کریم آمده است: **«ای کسانی که ایمان آورده اید، به خانه هایی که خانه شما نیستند، گام مگذارید تا اجازه بگیرید و بر اهل خانه سلام گوید. این برای شما بهتر است. باشد که پندگیرید و اگر کسی را در آن خانه ها نیافتید، داخل مشوید تا به شما اجازه دهند و اگر به شما گفتند: «باز گردید»، باز گردید که برای شما سزاوارتر است و خدا به آنچه انجام می دهید، داناست.»** ۱. ----- ۱. سوره ی نور: ۲۷ و ۲۸. فلسفه ی این قانون، دو چیز است: دلیل ۱- در مرحله ی نخست، پوشیده بودن زن مطرح است و قطعاً خانه برای اهل خانه، بهترین حجاب است. اگر به این حجاب بی احترامی شود، طهارت و پاکی افراد در معرض تهدید و خطر قرار می گیرد. داستان سمره بن جندب در تاریخ اسلام مشهور است. وی به بهانه ی درخت نخلی که در خانه یکی از یاران رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) داشت، سر زده به آن جا می رفت. پیامبر (صلی الله علیه و آله)، سمره را خواست و به او فرمود: **«فلانی از تو شکایت دارد و می گوید تو بی اطلاع به خانه اش می روی و خانواده او را در حالی می بینی که او دوست ندارد. از این پس اجازه بگیر و بی اجازه و اطلاع وارد مشو.»** سمره نپذیرفت و چون به هیچ رو حاضر به فروش درخت و رفع مزاحمت خود نشد، رهبر بزرگ اسلام فرمان داد درخت خرمایش را کنند و در پیش پایش انداختند. دلیل این کار روشن است. در اسلام، اصل، بر پاکی و

طهارت قلب و روح است و هر کاری به این اصل آسیب رسانده مردود است. دلیل ۲- دیگر این که هر کس در محل سکونت خود، اسراری دارد و مایل نیست دیگران از آن آگاه شوند. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) که نمونه آرمانی مسلمانان است، هیچ گاه بی اجازه به خانه کسی گام نمی نهاد و به دیگران نیز می آموخت که از این روش پیروی کنند. -----
 --- ۱. وسائل الشیعه، ج ۳ / ۳۲۹.

یک حدیث آموزنده

جابر انصاری گوید: روزی رسول خدا (صلی الله علیه و آله) خواست به خانه ی دخترش فاطمه (علیه السلام) رود. نخست بر در خانه آمد، دست بر در گذاشت و کمی آن را پس زد. سپس فرمود: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ» فاطمه (علیه السلام) سلام پدر را پاسخ داد. آنگاه حضرت فرمود: اجازه دارم وارد شوم؟ عرض کرد: داخل شو، ای رسول خدا. پیامبر پرسید: جابر بن عبدالله که همراه من است، نیز اجازه ورود دارد؟ فاطمه (علیه السلام) عرض کرد: مقنعه بر سرم نیست. هنگامی که خود را پوشاند، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) دوباره سلام گفت و دخترش پاسخ داد و باری دیگر برای خود اجازه ورود خواست و پس از موافقت فاطمه (علیه السلام) برای همراهانش نیز اجازه گرفت و داخل خانه شد. ۱.

حدیث دیگر

یکی از یاران پیامبر به نام عبدالله بن بسر گوید: چون رسول خدا (صلی الله علیه و آله) بر در خانه کسی می آمد، روبروی در نمی ایستاد، بلکه سوی راست یا چپ می ایستاد و می فرمود: «سَلَامٌ عَلَیْكُمْ!» و بدین سان اجازه ی ورود می گرفت؛ زیرا در آن روزگار هنوز آویختن پرده بر در خانه ها مرسوم نبود. ۲. ----- ۱. تفسیر نورالثقلین، ج ۳ / ۵۸۷. ۲. سنن ابی داود، ج ۴ / ۳۴۸، حدیث ۵۱۸۶. ورود به خانه خویشان برای ورود به خانه مادر نیز باید اجازه گرفت. در روایتی آمده است: مردی از پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) پرسید: آیا هنگامی که می خواهم به خانه ی مادرم در آیم، باید اجازه بگیرم؟ فرمود: آری. پرسید: مادرم جز من خدمتگزاری ندارد، باز هم باید اجازه بگیرم؟ فرمود: «أَتُحِبُّ أَنْ تَرَاهَا عَرِيَانَةً؟» آیا دوست داری مادرت را برهنه ببینی؟ عرض کرد: نه! فرمود: فَاسْتَأْذِنْ عَلَيْهَا: اکنون که چنین است، از او اجازه بگیر. ۱. نکته بنابر آیه ۲۷ سوره ی نور، هر مسلمانی برای ورود به خانه دیگران، باید رخصت بخواهد و آنان را آگاه کند و سپس داخل شود. در این میان، فرقی میان پدر و مادر و برادر و خواهر و دیگر مردم نیست. *** ----- ۱. نورالثقلین، ج ۳ / ۵۸۶.

فاطمه (علیه السلام)، برترین الگوی عفاف

ای زن از فاطمه به تو این گونه خطاب است ارزنده ترین زینت زن، حفظ حجاب است همیشه وجود الگوها و سرمشق های بزرگ در زندگی انسانها، وسیله مؤثری برای تربیت و هدایت آنان بوده است. و در این میان، بانوی بزرگ اسلام: حضرت فاطمه (علیه السلام)، برترین الگوی عفاف و حجاب برای زنان و دختران پاکدامن و با شخصیت است. از دیدگاه فاطمه ی زهرا (علیه السلام) زن در پوشش حجاب، چون گوهری در پوشش صدف است. او، گوهری است گرانبها و ارزشمند، که نمی توان بر آن قیمتی نهاد. آری، دختر فرزانه پیامبر (صلی الله علیه و آله) احیاگر کرامت و شخصیت زن است. حضرتش از زنان و دختران با شخصیت می خواهد که چون مرواریدی، پوشیده در حجاب صدف، بر تارک جامعه و صفحه تاریخ نورافشانی کنند، نه این که بسان زنان غرب ارزش وجودی و جمال زیبای آنان، دستاویز انسان های پلید و هرزه گشته و یا در ویتترین مغازه ها به نمایش گذاشته شوند. فرهنگ غرب، ارزش وجودی زن را به هر انسان نا اهل و فاسدی ارزانی می دارد، لیکن فاطمه زهرا (علیه السلام)،

ارزش زن را در پاسداری از جمال و زیبایی خود می داند و عرضه ی آن را فقط بر اهل خود، حلال و روا می شمارد. اگر زن از زیبایی خود پاسداری نکند و خود را در معرض دید هر نامحرمی قرار دهد، نه خود روی سعادت را می بیند و نه مرد، مزه ی آرامش را می چشد و نه اجتماع، امتیث را احساس می کند. بانوی نمونه اسلام، برای حفظ احترام و آزادی و آزادگی زنان، به آنان آموخت که نباید جسم و اندامشان، نمایشگاهی برای چشم های هرزه و ناپاک باشد. در این جا، به چند نمونه از سیره ی رفتاری آن حضرت اشاره می کنیم: • نمونه ی ۱- ابن مغزلی، از دانشمندان اهل سنت در کتاب «مناقب»، از امام سجاد (علیه السلام)، روایت کرده که: مردی نابینا، از بانوی بانوان اجازه گرفت تا به حضورش شرفیاب شود. فاطمه (علیه السلام) نخست خودش را پوشاند و سپس اجازه داد. پیامبر (صلی الله علیه و آله) پرسید: فاطمه جان! این مرد نابیناست و نمی تواند تو را ببیند، با این حال، چرا خودت را پوشاندی؟ پاسخ داد: آری پدر، درست است که او نمی بیند، اما من که او را می بینم و به کرامت و ارزش خویش می اندیشم. افزون بر این، او حس بویایی دارد و دوست ندارم که بوی خوش من به مشام بیگانه ای برسد! پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: أَشْهَدُ أَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنِّي: گواهی می دهم که تو پاره ای از وجود من هستی. ۱. فاطمه (ع) از ولادت تا شهادت / ۳۶۵. نمونه ۲- انس بن مالک روایت کرده: روزی پیامبر (صلی الله علیه و آله) در میان مسلمانان این پرسش را طرح کرد که: به نظر شما، بهترین و شایسته ترین چیز برای زنان آزاده و خردمند چیست؟ همگی در این باره اندیشیدیم، اما پاسخی که مورد پذیرش باشد، نیافتیم. حضرت علی (علیه السلام) به خانه رفت و پرسش پیامبر را با دختر بزرگوار او: فاطمه (علیه السلام) در میان نهاد. فاطمه (علیه السلام) فرمود: «بهترین چیز برای زن شایسته و باشخصیت، این است که مردان بیگانه را نبیند و آنان نیز، نتوانند او را ببینند!» امیرمؤمنان (علیه السلام) نزد پیامبر (صلی الله علیه و آله) برگشت و پاسخ فاطمه (علیه السلام) را بیان کرد. پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: صَدَقَتْ، إِنَّهَا بَضْعَةٌ مِنِّي: سخن فاطمه ام درست است. راستی که او، پاره ای از وجود من است. ۱. نمونه ۳- اسماء دختر عمیس می گوید: روزهای آخر زندگی حضرت زهرا (علیه السلام) با او بودم. روزی مرا به یاد چگونگی حمل جنازه توسط مردم انداخت و ابراز نگرانی کرد که چرا جنازه زن را بر تخته ای می گذارند و بر بالای دست مردان و زنان حمل می کنند؟ و سپس افزود: من بسیار زشت می دانم که جنازه ی زنان را پس از مرگ بر روی تابوت سرباز می نهند و پارچه ای بر آن می افکنند که حجم بدن را برای دیگران نشان می دهد، مرا بر روی چنین تابوت مگذار و بدنم را بپوشان، خدا تو را از آتش جهنم حفظ کند ۲. ----- ۱ فاطمه از ولادت تا شهادت / ۳۶۴؛ حلیه الأولیاء، ج ۲ / ۴۰. ۲.

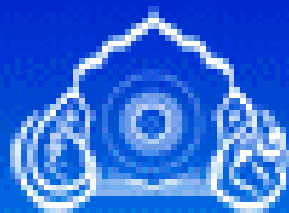
إِنِّي قَدْ اسْتَقْبْتُ مَا يُضْنَعُ بِالنِّسَاءِ، أَنَّهُ يُطْرَحُ عَلَى الْمَرْأَةِ التُّوبَ فَيَصِفُهَا لِمَنْ رَأَى، فَلَا تَحْمِلِينِي عَلَى سِرِّهِ ظَاهِرٍ أَسْرَتِي سَتَرَكَ اللَّهُ مِنَ النَّارِ. آنگاه به حضرت علی (علیه السلام) فرمود: وصیت می کنم برای من تابوتی بسازید، همان گونه که فرشتگان شکل آن را به من نشان داده اند. ۱ اسماء می افزاید: من برای حضرت زهرا (علیه السلام) توضیح دادم که در سرزمین حبشه تابوتی برای حمل جنازه ها می سازند که بدن میت را می پوشاند و شکل آن را ترسیم کردم. بانوی بانوان از این موضوع خوشحال شد و فرمود: ای اسماء برای من تابوتی مثل آن بساز تا بدن مرا بپوشاند، خدا تو را از آتش دوزخ حفظ نماید! ۲ • یادآوری: باید دانست که این دیدگاه حضرت زهرا (علیه السلام) در رعایت پوشش، به معنای خانه نشین کردن زن نیست. حضرتش نمی گوید زنان به کنج خانه پناه ببرند که هیچ کس آنها را نبیند، زیرا او خود اینگونه نبود و از زنان نیز، چنین انتظاری نمی رود. رفتار بانوی بزرگ اسلام برای همه حجت است. حضرتش در متن اجتماع حضوری فعّال داشت، لیکن بقدری مراقب رفتار و حافظ شخصیت خود بود که حتی بوی بدنش را نامحرم استنشام نکرد. سخنرانی های حضرت فاطمه (علیه السلام) در مسجد مدینه و همراهی در هجرت از مکه به مدینه و حضورش در دفاع از مقام امامت و ولایت و ایستادگی در برابر مهاجمان به خانه اش، دلیلی روشن بر این ادعاست. آری، حضرت زهرا (علیه السلام) می خواهد که بانوان امتش، چون فرشته پاک ----- ۱ اوصیک یاین عم ان تتجدلی نغشاً فقد رأيت الملائكة صوّروا صورتَهُ. ۲. اصنعي لي مثله أسريني سترك الله من النار: نهج الحياة / ۹۰. و آزاده باشند،

نه بسان بردگان در اسارت شیطان و شیادان هرزه. او می‌خواهد که دختران مسلمان، ارزش گوهر وجودی خویش را بشناسند و آن را با تمام قوا پاس بدارند. بانوی بزرگ اسلام، با رفتار خویش به همه زنان پاکدامن و آزاده آموخت که حفظ و کرامت و شخصیت آنان، تنها در سایه عفاف و حجاب به دست می‌آید. آری، از آن زمان که زن مسلمان، ارزش‌های راستین خویش را به ارزش‌های پوچ و بی‌قیدی‌ها سپرد، سقوط کرد و ارزش و کرامت خویش را به خطر افکند. امروزه، پدیده شوم برهنگی و نیمه برهنگی و بی‌بند و باری زنان و دختران با مردان پلید، حوادث تلخ و تکان‌دهنده‌ای را به وجود آورده است. با نگاهی به صفحه حوادث روزنامه‌ها، در می‌یابیم که تجاوزات جنسی، سقط جنین، خیانت‌های خانوادگی، طلاق و از هم پاشیدن کانون خانواده و دیگر آفت‌ها، همه و همه ثمره‌ی شوم برهنگی و بی‌بند و باری و بی‌حجابی زنان و دختران است که از سیره‌ی رفتاری حضرت فاطمه (علیه السلام) فاصله گرفته‌اند.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه‌های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث‌های بی محتوا در تلفن‌های همراه و رایانه‌ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزارهای علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می‌توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت‌های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده‌ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه‌ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه‌های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه‌ای و... اماکن مذهبی، گردشگری و... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزارهای تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و... جهت نمایش در شبکه‌های ماهواره‌ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۲۳۵) ز) طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه‌های

علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... (ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: ۵۳-۵۳۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۱۹۰ IR به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاوندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

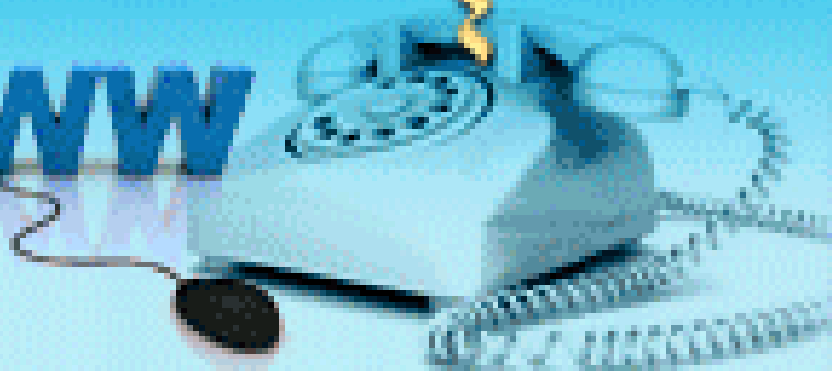

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

